

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 8 november 2007

om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

(2007/779/EG, Euratom)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Det krävs väsentliga ändringar i rådets beslut 2001/792/EG, Euratom av den 23 oktober 2001 om inrättande av en gemenskapsmekanism för att underlätta ett förstärkt samarbete vid biståndsinsatser inom räddningstjänsten ⁽³⁾ (numera: civilskyddet) (nedan kallad *mekanismen*) för att göra Europeiska unionens katastrofinsatser mer konsekventa och effektiva. För tydlighetens skull bör beslutet omarbetas.

(2) På senare år har antalet naturkatastrofer och katastrofer som har orsakats av människor ökat avsevärt och medfört förlust av människoliv och egendom, inklusive kulturarv, förstörelse av ekonomisk och social infrastruktur samt skador på miljön.

(3) Gemenskapens åtgärder för att genomföra rådets resolution av den 8 juli 1991 om förbättring av det ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaterna i händelse av naturkatastrofer eller tekniska katastrofer ⁽⁴⁾ har bidragit till skyddet av människor, miljö och egendom. FN:s ekonomiska kommission för Europa konvention av den 17 mars 1992 om gränsöverskridande konsekvenser av industriolyckor, som har godkänts av gemenskapen genom rådets beslut 98/685/EG ⁽⁵⁾, har bidragit till att ytterligare förbättra förebyggande och hantering av industriolyckor.

(4) Det allmänna syftet med mekanismen är att på begäran tillhandahålla stöd vid större olyckor och att underlätta förbättrad samordning av de biståndsinsatser som tillhandahålls av medlemsstaterna och gemenskapen, varvid hänsyn tas till de regioner och öar som har särskilda behov på grund av att de ligger isolerade, i gemenskapens yttersta randområden eller av andra skäl. Antalet länder som utnyttjar mekanismen för civilskyddsassistans har ökat avsevärt de senaste åren. Mekanismen bör stärkas så att den europeiska solidariteten demonstreras effektivare och tydligare och så att en europeisk snabbinsatsförmåga grundad på medlemsstaternas civilskyddsmoduler kan utvecklas på det sätt som krävdes av Europeiska rådet av den 16–17 juni 2005 och av Europaparlamentet i dess resolution av den 13 januari 2005 om tsunamikatastrofen.

⁽¹⁾ Yttrande av den 24 oktober 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 195, 18.8.2006, s. 40.

⁽³⁾ EGT L 297, 15.11.2001, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT C 198, 27.7.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 326, 3.12.1998, s. 1.

- (5) Genom mekanismen skulle vederbörlig hänsyn tas till relevant gemenskapslagstiftning och internationella åtaganden. Detta beslut bör därför inte påverka medlemsstaternas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter enligt bilaterala och multilaterala avtal i frågor som omfattas av detta beslut.
- (6) Mekanismen bör underlätta civilskyddets insatser vid alla slag av större olyckor som inträffar i eller utanför gemenskapen, inklusive naturkatastrofer och katastrofer som har orsakats av människor, terroristhandlingar samt tekniska och radiologiska olyckor och miljöolyckor, däribland förorening av havet till följd av olycka. Civilskydds-bistånd kan komma att krävas i samband med alla dessa olyckor för att komplettera det berörda landets insatskapacitet.
- (7) Förebyggande åtgärder är av stor betydelse när det gäller att skydda sig mot naturkatastrofer, tekniska katastrofer och miljökatastrofer och kräver att man överväger ytterligare åtgärder. Gemenskapen bör hjälpa medlemsstaterna att minimera ledtiden för katastrofinsatser och att varna EU:s medborgare genom att bidra till vidareutvecklingen av system för detektering och tidig varning. Systemen bör ta hänsyn till och baseras på befintliga informationskällor.
- (8) Förberedande åtgärder behöver vidtas på medlemsstats- och gemenskapsnivå för att vid olyckor möjliggöra en snabb mobilisering av insatsstyrkor för bistånd samt en erforderligt flexibel samordning av dessa, och för att genom ett utbildningsprogram efter behov säkerställa att bedömnings- och/eller samordningsgrupper, insatsstyrkor och andra resurser kan bidra med effektiva insatser och att de kompletterar varandra.
- (9) Andra förberedande åtgärder inbegriper utbyte av information om nödvändiga medicinska resurser och stimulans för att använda ny teknik. Den informationen avser sjukvårdsresurser som medlemsstaterna frivilligt ställer till förfogande för att skydda folkhälsan på begäran om insatser inom ramen för mekanismen. Enligt artikel 296 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ska ingen medlemsstat vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen.
- (10) Det bör övervägas att ta fram ytterligare moduler för biståndsinsatser inom civilskyddet, bestående av resurser från en eller flera medlemsstater, och med syftet att inbördes vara helt och hållet driftskompatibla, som bidrag till utvecklingen av en snabbinsatsförmåga inom civilskyddet. Moduler organiseras på medlemsstatsnivå och står under medlemsstaternas ledning och befäl.
- (11) Vid en större olycka inom gemenskapen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande effekter eller som kan leda till begäran om bistånd från en eller flera medlemsstater, finns det behov av att kunna underrätta om händelsen, när så är lämpligt via ett etablerat och tillförlitligt gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor.
- (12) Mekanismen bör göra det möjligt att mobilisera och underlätta samordning av biståndsinsatser för att bidra till att säkerställa bättre skydd för i första hand människor, men även för miljö och egendom, inklusive kulturarv, och därigenom minska förluster av människoliv, personskador, materiella skador, ekonomiska skador och miljöskador samt göra den sociala sammanhållningen och solidariteten mer påtaglig. Det ökade samarbetet vid biståndsinsatser inom civilskyddet bör bygga på en organisation av civilskyddet inom gemenskapen, med ett övervaknings- och informationscentrum och ett gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor, som sköts av kommissionen, samt kontaktpunkter i medlemsstaterna. Mekanismen bör fungera som en ram för insamling av kontrollerad information om olyckor, spridning av sådan information till medlemsstaterna och utbyte av information om de erfarenheter som har gjorts vid insatserna.
- (13) Kontaktpunkterna i medlemsstaterna bör kunna meddela om det civilskydds-bistånd, även militärresurser och militärkapacitet, som ett drabbat land har begärt finns tillgängligt.
- (14) Det är nödvändigt att förbättra tillgången till lämpliga transportmedel för att underlätta utvecklingen av en snabbinsatsförmåga på gemenskapsnivå. Gemenskapen bör stödja och komplettera medlemsstaternas ansträngningar genom att göra det lättare för medlemsstaterna att förena sina transportresurser och genom att, vid behov, bidra till finansieringen av ytterligare transportmedel.
- (15) Vid biståndsinsatser inom civilskyddet utanför gemenskapen bör mekanismen underlätta och stödja de åtgärder som gemenskapen och medlemsstaterna vidtar. Biståndsinsatser utanför gemenskapen kan antingen genomföras oberoende eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation, och gemenskapen bör därför fördjupa sina förbindelser med relevanta internationella organisationer.

(16) Om Förenta nationerna är på plats, har de en överordnad samordningsfunktion vid hjälpinsatser i tredjeland. Civilskyddsbiståndet inom ramen för mekanismen bör samordnas med Förenta nationerna och andra relevanta internationella aktörer så att tillgängliga resurser utnyttjas på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks. Bättre samordning av Civilskyddsbiståndet med hjälp av mekanismen är en förutsättning för att man ska kunna stödja det övergripande samordningsarbetet och sörja för ett omfattande europeiskt bidrag till det övergripande hjälparbetet. Vid större olyckor, där bistånd ges både inom ramen för mekanismen och inom ramen för rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁽¹⁾, bör kommissionen se till att gemenskapens samlade insatser är effektiva och konsekventa samt att de kompletterar varandra.

(17) Mekanismen skulle också kunna underlätta och stödja krishantering, i enlighet med rådets och kommissionens gemensamma förklaring av den 29 september 2003 om användningen av gemenskapens mekanism för räddningstjänsten inom ramen för den krishantering som avses i avdelning V i fördraget om Europeiska unionen. Detta beslut påverkar inte ordförandeskapets befogenheter och roll inom ramen för den krishantering som avses i nämnda avdelning.

(18) Mekanismen skulle också kunna användas för att stödja konsulärt bistånd till EU:s medborgare vid större olyckor i tredjeland om civilskydds verksamhet begärs av medlemsstaternas konsulära myndigheter.

(19) I de fall då det anses vara lämpligt att använda militära tillgångar och militär kapacitet kommer samarbetet med militären att följa de tillvägagångssätt, förfaranden och kriterier som är fastställda av rådet eller dess behöriga organ för att göra militära tillgångar och militär kapacitet tillgängliga för gemenskapens civilskydds tjänstmekanism för att skydda civilbefolkningen.

(20) Användningen av militära tillgångar och militär kapacitet bör vara förenlig med FN:s relevanta riktlinjer.

(21) Deltagande av kandidatländer och samarbete med andra tredjeländer och internationella och regionala organisationer bör vara möjligt.

(22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta

beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.

(23) Målen för detta beslut, nämligen att underlätta ett förstärkt samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna för biståndsinsatser inom civilskyddet vid större olyckor eller vid överhängande fara för att sådana ska inträffa, kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, med hänsyn till den omfattning i vilken mekanismens genomförande kommer att minska förluster av människoliv och skador, bättre uppnås på gemenskapsnivå.

Om en större olycka kräver mer än vad en drabbad medlemsstats insatskapacitet kan klara av, bör staten i fråga kunna ta mekanismen i anspråk för att komplettera sina civilskyddsresurser. Gemenskapen kan därför vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(24) Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen innehåller inte några andra befogenheter för antagandet av detta beslut än dem som anges i artikel 308 respektive artikel 203.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

1. Härmed inrättas en gemenskapsmekanism (nedan kallad *mekanismen*) för att underlätta ett förstärkt samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna för biståndsinsatser inom civilskyddet vid större olyckor eller vid överhängande fara för att sådana ska inträffa.

2. Mekanismen ska i första hand skydda människor, men även miljö och egendom, inklusive kulturarv, vid naturkatastrofer och katastrofer som har orsakats av människor, terroristhandlingar, tekniska och radiologiska olyckor eller miljöolyckor, inklusive förorening av havet till följd av olycka, som inträffar inom eller utanför gemenskapen, också med hänsyn till de regioner och öar som har särskilda behov på grund av att de ligger isolerade, i gemenskapens yttersta randområden eller av andra skäl.

⁽¹⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

Mekanismen ska inte påverka skyldigheterna enligt Europeiska gemenskapens eller Europeiska atomenergigemenskapens gällande, relevanta lagstiftning eller enligt befintliga internationella avtal.

Artikel 2

Mekanismen ska bestå av en rad moment och åtgärder, däribland följande:

1. Inventering av tillgängliga insatsstyrkor och annat insatsstöd i medlemsstaterna för biståndsinsatser vid olyckor.
2. Inrättande och genomförande av ett utbildningsprogram för insatsstyrkor och annat insatsstöd och för experter till grupper med bedömnings- och eller samordningsuppgifter (nedan *bedömnings- och/eller samordningsgrupper*).
3. Workshops, seminarier och pilotprojekt om väsentliga insatsaspekter.
4. Inrättande och utsändande av bedömnings- och/eller samordningsgrupper.
5. Inrättande och drift av ett övervaknings- och informationscentrum som ska vara tillgängligt och omedelbart handlingsberett dygnet runt och stå till medlemsstaternas och kommissionens förfogande för mekanismens ändamål.
6. Inrättande och drift av ett gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor (Cecis) för att möjliggöra kommunikation och informationsutbyte mellan övervaknings- och informationscentrumet och medlemsstaternas kontaktpunkter.
7. Bidra till framtagandet av system för detektering och tidig varning vid katastrofer som kan drabba medlemsstaternas territorium, för att möjliggöra snabbinsatser från medlemsstaterna och gemenskapen och upprättandet av dessa genom studier och bedömningar av behovet av dessa system och deras genomförbarhet och genom åtgärder för att främja deras sammanlänkning med varandra och med övervaknings- och informationscentrumet och Cecis-systemet. Dessa system ska beakta och bygga på befintliga källor till information, övervakning och detektering.
8. Stöd till medlemsstater för att få tillgång till utrustning och transportresurser genom att

- a) tillhandahålla och utbyta information om utrustning och transportresurser som medlemsstaterna kan ställa till förfogande, i syfte att underlätta förenande av sådan utrustning eller sådana transportresurser,
 - b) hjälpa medlemsstater med att kartlägga och underlätta deras tillgång till transportresurser som eventuellt är tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden,
 - c) hjälpa medlemsstater med att få uppgift om var utrustning finns som eventuellt är tillgänglig från andra håll, även på den kommersiella marknaden.
9. Komplettering av de transporter som medlemsstaterna tillhandahåller genom att tillhandahålla de ytterligare transportresurser som är nödvändiga för att sörja för snabba insatser vid större olyckor.
 10. Stöd till konsulärt bistånd till EU-medborgare vid större olyckor i tredjeländer avseende civilskyddsverksamhet om denna begärs av medlemsstaternas konsulära myndigheter.
 11. Annan understödande och kompletterande verksamhet som krävs inom ramen för mekanismen i enlighet med artikel 4 i rådets beslut 2007/162/EG, Euratom av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd⁽¹⁾.

Artikel 3

I detta beslut avses med

1. *större olycka*: varje situation som har eller kan ha negativa effekter för människor, miljö eller egendom och som kan leda till en begäran om bistånd enligt mekanismen,
2. *insats*: alla åtgärder som vidtas via mekanismen under eller efter en större olycka för att motverka olyckans omedelbara konsekvenser,
3. *beredskap*: ett tillstånd där mänskliga och materiella resurser som erhållits till följd av åtgärder som vidtagits i förväg står beredda med kapacitet som gör det möjligt att säkerställa effektiva snabbinsatser vid en olycka,
4. *tidig varning*: tillhandahållande av effektiv information i rätt tid som möjliggör att åtgärder kan vidtas för att undvika eller minska risker och säkerställa beredskap för en effektiv insats,

⁽¹⁾ EUT L 71, 10.3.2007, s. 9.

5. *modul*: ett självförsörjande och självständigt fördefinierat upp-gifts- och behovsstyrt arrangemang av medlemsstaternas resurser eller en mobil operativ grupp från medlemsstaterna som utgör en kombination av mänskliga och materiella resurser och vars beteckning avspeglar modulens insatsförmåga eller den eller de uppgifter som den är kapabel att utföra.

KAPITEL II

Beredskap

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska i förväg fastställa vilka insatsstyrkor eller moduler inom sina behöriga organ, och i synnerhet inom sina civilskydds organ eller andra beredskapsorgan, som kan göras tillgängliga för insatser eller som med mycket kort varsel kan sättas upp och sändas ut, i allmänhet inom 12 timmar efter det att begäran om bistånd har inkommit. Medlemsstaterna ska beakta att styrkans eller modulens sammansättning bör vara avhängig av vilken typ av större olycka det är frågan om och av särskilda behov i samband med olyckan.

2. Medlemsstaterna ska utse experter som kan inkallas för att på olycksplatsen ingå i en bedömnings- och/eller samordnings-grupp.

3. Medlemsstaterna ska framför allt för att tillgodose prioriterade insatser eller behov av stöd i enlighet med mekanismen arbeta på frivillig basis med att ta fram moduler som

- a) utgörs av en eller flera i mekanismen deltagande staters resurser,
- b) har förmågan att genomföra uppgifter inom de områden som insatsen avser,
- c) har förmågan att genomföra uppgifter i överensstämmelse med erkända internationella riktlinjer, och därför kan
 - i) sändas ut med mycket kort varsel efter inkommen begäran om bistånd,
 - ii) arbeta självförsörjande och självständigt under en given tidsperiod om förhållandena på platsen så kräver,
- d) kan samverka med andra moduler,
- e) är utbildade och tränade för att möta kraven på samverkan enligt a och d,
- f) är placerade under ledning av en person som är ansvarig för modulernas drift,

g) har förmågan att bistå andra EU-organ och/eller internationella institutioner, särskilt FN.

4. Medlemsstaterna ska undersöka möjligheten att vid behov tillhandahålla andra former av insatsstöd som kan finnas tillgängligt hos de behöriga organen, t.ex. specialiserad personal och utrustning som kan sättas in vid en viss olycka, och att begära resurser som eventuellt kan tillhandahållas av icke-statliga organisationer och andra relevanta organ.

5. Medlemsstaterna får om de vill, med reservation för tillämpliga säkerhetskrav, lämna information om relevanta militära resurser och militär kapacitet som såsom en sista utväg kan användas som en del i civilskyddet genom mekanismen, t.ex. transport och logistiskt eller medicinskt stöd.

6. Medlemsstaterna ska inom sex månader från antagandet av detta beslut lämna aktuella allmänna uppgifter om styrkorna, experterna, modulerna och annat insatsstöd enligt punkterna 1–4 i denna artikel samt vid behov omgående uppdatera dessa uppgifter och uppgifter om sådana medicinska resurser som avses i artikel 5 punkt 6.

7. Medlemsstaterna ska, med stöd av kommissionen om så begärs, vidta nödvändiga åtgärder för att sörja för snabb transport av det civilskyddsbestånd som de erbjuder.

8. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter och informera kommissionen om detta.

Artikel 5

Kommissionen ska

1. inrätta och driva övervaknings- och informationscentrumet,
2. upprätta och driva Cecis-systemet,
3. bidra till och utveckla system för detektering och tidig varning för katastrofer enligt artikel 2 punkt 7,
4. skapa möjlighet att mobilisera och så snabbt som möjligt sända ut mindre expertgrupper med uppgift att
 - a) bedöma civilskyddsbehoven hos den stat som begär bistånd mot bakgrund av det bistånd som medlemsstaterna och mekanismen kan tillhandahålla,
 - b) vid behov underlätta samordningen av biståndsinsatser inom civilskyddet på plats samt när det är nödvändigt och lämpligt upprätta kontakt med de behöriga myndigheterna i den stat som begär bistånd,

5. inrätta ett utbildningsprogram för att förstärka samordningen vid biståndsinsatser inom civilskyddet genom att säkerställa samverkansförmåga och komplementaritet mellan insatsstyrkorna och modulerna enligt artikel 4.1 eller vid behov andra former av stöd vid insatser enligt artikel 4.4 samt genom att förbättra experternas kvalifikationer enligt artikel 4.2. Programmet ska innefatta gemensamma kurser och övningar samt ett utbytessystem, varigenom enskilda personer kan bli utstationerade till styrkor i andra medlemsstater,
6. vid större olyckor samla och sammanställa uppgifter om medlemsstaternas förmåga att upprätthålla produktion av serum och vaccin eller andra nödvändiga medicinska resurser och om de lager av sådana resurser som kan finnas tillgängliga för insatser,
7. inrätta ett program för tillvaratagande av de erfarenheter som har gjorts vid insatserna inom mekanismens ram samt sprida dessa erfarenheter genom informationssystemet,
8. stimulera och främja införande och användning av ny teknik inom ramen för mekanismen,
9. vidta de åtgärder som avses i artikel 2 punkterna 8 och 9,
10. skapa möjlighet att ge experter på bedömning och/eller samordning grundläggande logistiskt stöd,
11. vidta andra stödåtgärder och kompletterande åtgärder som kan komma att krävas inom ramen för mekanismen i enlighet med artikel 4 i beslut 2007/162/EG, Euratom.

KAPITEL III

Insatser

Artikel 6

1. Vid en större olycka inom gemenskapen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande effekter, ska den medlemsstat i vilken olyckan har inträffat utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen och till de medlemsstater som eventuellt berörs av olyckan.

Första stycket ska inte gälla om anmälningsskyldigheten redan har uppfyllts inom ramen för relevanta bestämmelser i Europeiska gemenskapens eller Europeiska atomenergigemenskapens lagstiftning eller inom ramen för befintliga internationella avtal.

2. Vid en större olycka inom gemenskapen, eller vid överhängande fara för att en sådan ska inträffa, som kan leda till att en eller flera medlemsstater begär bistånd, ska den medlemsstat i vilken olyckan har inträffat utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen, om det kan förväntas att en begäran om bistånd

inges genom övervaknings- och informationscentrumet, så att kommissionen vid behov kan informera övriga medlemsstater och aktivera de behöriga avdelningarna inom kommissionen.

3. Anmälan enligt punkterna 1 och 2 ska, när så är lämpligt, göras via Cecis.

Artikel 7

1. När en större olycka inträffar inom gemenskapen, kan en medlemsstat begära bistånd genom övervaknings- och informationscentrumet eller direkt från de andra medlemsstaterna. Begäran ska vara så specifik som möjligt.

2. Om en begäran om bistånd inges genom övervaknings- och informationscentrumet, ska kommissionen vid mottagandet av en sådan begäran på lämpligt sätt och utan dröjsmål

a) vidarebefordra begäran till de övriga medlemsstaternas kontaktpunkter,

b) underlätta mobiliseringen av styrkor, experter, moduler och annat stöd vid insatser,

c) samla in kontrollerad information om olyckan och sprida denna till medlemsstaterna.

3. En medlemsstat till vilken en begäran om bistånd riktas ska omgående avgöra huruvida den har möjlighet att lämna begärt bistånd och underrätta den begärande medlemsstaten om detta, antingen genom informations- och övervakningscentrumet eller direkt, och då ange omfattningen av och villkoren för det bistånd som den kan komma att lämna. Om en medlemsstat informerar den biståndsbegärande medlemsstaten direkt, ska samma information också lämnas till övervaknings- och informationscentrumet. Övervaknings- och informationscentrumet ska hålla medlemsstaterna underrättade.

4. Den medlemsstat som begär bistånd ska ha ansvaret för att leda biståndsinsatserna. Myndigheterna i den medlemsstat som begär bistånd ska fastställa riktlinjer och vid behov ramarna för de uppgifter som anförtros insatsstyrkorna eller modulerna. Genomförandets praktiska detaljer ska överlätas åt den ansvariga person som utses av den medlemsstat som lämnar bistånd.

5. Om den medlemsstat som begär bistånd begär att insatsstyrkorna ska leda insatserna i dess ställe, ska de styrkor som medlemsstaterna och gemenskapen bidrar med sträva efter att samordna sina insatser.

6. Om bedömnings- och/eller samordningsgrupper sätts in, ska de underlätta samordningen mellan insatsstyrkorna och upprätta kontakt med de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som begär bistånd.

Artikel 8

1. Vid en större olycka utanför gemenskapen får artikel 7 på begäran också tillämpas i samband med civilskydds bistånd utanför gemenskapen.

Sådana insatser får antingen bedrivas som en oberoende biståndsinsats eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation.

Samarbetsarrangemangen i denna artikel är tillämpliga endast på bistånd som kanaliseras genom mekanismen.

Åtgärder som vidtas enligt denna artikel ska inte påverka åtgärder som antas enligt artikel V i fördraget om Europeiska unionen.

2. När det ges civilskydds bistånd enligt punkt 1 som svar på en begäran via övervaknings- och informationscentrumet, ska den medlemsstat som innehar ordförandeskapet i Europeiska unionens råd (nedan kallat *ordförandeskapet*) sörja för en övergripande samordning av biståndsinsatserna inom civilskyddet utan att kommissionens roll enligt punkt 4 som operativ samordnare åsidosätts.

3. När det gäller den politiska och strategiska samordningen ska ordförandeskapet särskilt

- a) bedöma om det är lämpligt att eventuellt använda mekanismen som ett verktyg för att underlätta och stödja krishanteringen,
- b) om det anser det vara nödvändigt upprätta förbindelser på politisk nivå med det drabbade tredjelandet och hålla kontakt med det landet i alla skeden av olyckan med avseende på den samlade politiska och strategiska ramen för biståndsinsatsen.

Där så är lämpligt kan ordförandeskapet begära att en annan medlemsstat helt eller delvis tar över ansvaret för den politiska och strategiska samordningen, alternativt be kommissionen att stödja denna samordning.

4. Den operativa samordningen ska utföras av kommissionen i nära samarbete med ordförandeskapet inom ramen för den politiska och strategiska samordningen i punkt 3. Den operativa samordningen ska i lämplig omfattning bestå av följande verksamhet:

- a) En fortlöpande dialog med medlemsstaternas kontaktpunkter för att sörja för ett effektivt och samstämmigt europeiskt civilskyddsbidrag genom mekanismen till det samlade hjälparbetet, särskilt
 - i) information utan dröjsmål till medlemsstaterna om framställningarna om bistånd i deras helhet,
 - ii) utsändande av bedömnings- och/eller samordningsgrupper som på plats ska bedöma läget och behoven och/eller som på plats ska underlätta den operativa samordningen av det bistånd som kanaliseras genom mekanismen,
 - iii) fastställande av behovsbedömningar i samarbete med bedömnings- och/eller samordningsgrupperna och andra aktörer, bland annat andra enheter från EU,
 - iv) utbyte av relevanta bedömningar och analyser med alla berörda aktörer,
 - v) tillhandahållande av en översikt över det bistånd som erbjuds av medlemsstaterna och andra källor,
 - vi) rådgivning om den typ av bistånd som krävs för att se till att det civilskydds bistånd som lämnas motsvarar behovsbedömningarna,
 - vii) hjälp med att lösa praktiska svårigheter när biståndet ska ges i till exempel transit- och tullområden.
 - b) Kontakter med det drabbade tredjelandet om närmare tekniska aspekter såsom det exakta behovet av bistånd, godtagandet av erbjudanden och de praktiska formerna för mottagningen och fördelningen av biståndet lokalt.
 - c) Kontakter eller samarbete med FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha), om det deltar, och med andra relevanta aktörer som bidrar till det samlade hjälparbetet för att maximera synergieffekterna, eftersträva inbördes komplementaritet och undvika dubbelarbete och luckor i arbetet.
 - d) Kontakter med alla berörda aktörer, särskilt under biståndsinsatsens avslutningsfas enligt mekanismen, för att underlätta en smidig överlämning.
5. Kommissionen får med ordförandeskapets godkännande när så är lämpligt från fall till fall utföra andra operativa uppgifter.

6. Kommissionen får i nära samarbete med ordförandeskapet utse de bedömnings- och/eller samordningsgrupper som avses i punkt 4 a ii. Grupperna ska från fall till fall bestå av experter och en gruppleddare från medlemsstaterna. Kommissionen ska välja ut gruppens experter och ledare på grundval av deras kvalifikationer och erfarenhet, inbegripet omfattningen av den utbildning i mekanismen som genomförts, tidigare erfarenhet av uppdrag inom mekanismen och annat internationellt hjälparbete. Urvalet ska även grundas på andra kriterier, däribland språkkunskaper, så att gruppen som helhet förfogar över de kunskaper som krävs i det specifika fallet.

Övervaknings- och informationscentrumet ska hålla täta kontakter med bedömnings- och/eller samordningsgrupperna och ge dem stöd och vägledning.

7. När det gäller insatsen ska ordförandeskapet och kommissionen sörja för nära samarbete och upprätthålla en fortlöpande dialog i varje skede av olyckan.

Den operativa samordningen ska vara helt integrerad i den övergripande samordning som FN:s kontor för samordning av humanitära frågor (Ocha) ombesörjer, om det deltar, och respektera dess ledande roll.

Samordningen genom mekanismen påverkar inte bilaterala kontakter mellan de deltagande medlemsstaterna och det drabbade landet, ej heller samarbetet mellan medlemsstaterna och Förenta nationerna. Sådana bilaterala kontakter får även användas för att bidra till samordningen genom mekanismen.

Synergi och komplementaritet ska eftersträvas med andra unions- eller gemenskapsinstrument. Framför allt ska kommissionen säkerställa komplementaritet och konsekvens för de åtgärder som vidtas enligt mekanismen och de åtgärder som finansieras genom förordning (EG) nr 1257/96.

Vid en större olycka utanför gemenskapen bör det eventuella utnyttjandet av militära tillgångar och militär kapacitet som finns tillgängliga för civilskyddet vara förenliga med principerna i relevanta FN-riktlinjer.

8. Ordförandeskapets och kommissionens samordningsroll enligt denna artikel ska inte påverka medlemsstaternas behörighet och ansvar för sina grupper och moduler och annat stöd, inklusive militära tillgångar och militär kapacitet. Framför allt får inte ordförandeskapets och kommissionens samordning leda till att det ges order till medlemsstaternas grupper, moduler och annat bistånd som ska sättas in frivilligt i enlighet med samordningen på högkvarternivå och på plats.

9. För att sörja för den samordning som avses i punkterna 1–8 och säkerställa ett omfattande bidrag till det samlade hjälparbetet ska

- a) samtliga medlemsstater som ger civilskyddsassistans enligt punkt 1 som svar på en begäran via övervaknings- och informationscentrumet hålla centrumet underrättat om sina åtgärder,
- b) medlemsstaternas grupper och moduler på plats som deltar i biståndsinsatser enligt mekanismen upprätthålla täta kontakter med övervaknings- och informationscentrumets samordnings- eller bedömningsgrupper på plats.

Artikel 9

Kommissionen kan stödja och komplettera medlemsstaternas civilskyddsassistans inom ramen för mekanismen genom att vidta de åtgärder som anges i artikel 2 punkterna 8 och 9.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 10

Mekanismen ska vara öppen för kandidatländerna.

Andra tredjeländer liksom internationella och regionala organisationer får medverka i mekanismens verksamhet när avtal mellan dessa tredjeländer eller organisationer och gemenskapen tillåter detta.

Artikel 11

För att tillämpa detta beslut ska medlemsstaterna utse behöriga myndigheter och informera kommissionen om detta.

Artikel 12

Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 13.2 fastställa genomförandebestämmelser om bland annat följande:

1. Resurser som finns tillgängliga för biståndsinsatser i enlighet med artikel 4.
2. Övervaknings- och informationscentrumet i enlighet med artikel 2 punkt 5.
3. Cecis i enlighet med artikel 2 punkt 6.

4. Bedömnings- och/eller samordningsgrupperna i enlighet med artikel 2 punkt 4, inklusive kriterierna för urval av experter.
5. Utbildningsprogrammet i enlighet med artikel 2 punkt 4.
6. Modulerna i enlighet med artikel 4.3.
7. Systemen för detektering och tidig varning i enlighet med artikel 2 punkt 7.
8. Information om medicinska resurser i enlighet med artikel 5 punkt 6.
9. Insatser inom gemenskapen i enlighet med artikel 7 samt insatser utanför gemenskapen i enlighet med artikel 8.

Artikel 13

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 13 i beslut 2007/162/EG, Euratom.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 14

Kommissionen ska utvärdera tillämpningen av detta beslut vart tredje år från dagen för dess anmälan och för Europaparlamentet och rådet lägga fram slutsatserna av denna utvärdering.

Slutsatserna ska vid behov åtföljas av förslag till ändring av detta beslut.

Artikel 15

Beslut 2001/792/EG, Euratom ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet ska anses som hänvisningar till det här beslutet och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 16

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2007.

På rådets vägnar

R. PEREIRA

Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Rådets beslut 2001/792/EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2 första och andra styckena	Artikel 1.2 första och andra styckena
Artikel 1.2 tredje stycket	Skäl 4 andra meningen
Artikel 1.3, inledande meningen	Artikel 2, inledande meningen
Artikel 1.3 första strecksatsen	Artikel 2 punkt 1
Artikel 1.3 andra strecksatsen	Artikel 2 punkt 2
Artikel 1.3 tredje strecksatsen	Artikel 2 punkt 3
Artikel 1.3 fjärde strecksatsen	Artikel 2 punkt 4
Artikel 1.3 femte strecksatsen	Artikel 2 punkt 5
Artikel 1.3 sjätte strecksatsen	Artikel 2 punkt 6
—	Artikel 2 punkt 7
—	Artikel 2 punkt 8
—	Artikel 2 punkt 9
—	Artikel 2 punkt 10
Artikel 1.3 sjunde strecksatsen	Artikel 2 punkt 11
—	Artikel 3
Artikel 2.1	Artikel 6.1 och 6.2
Artikel 2.2	Artikel 6.3
Artikel 3, inledande meningen	—
Artikel 3 punkt a	Artikel 4.1
Artikel 3 punkt b	Artikel 4.2
—	Artikel 4.3
Artikel 3 punkt c	Artikel 4.6
Artikel 3 punkt d	Artikel 4.4
—	Artikel 4.5
—	Artikel 4.7
Artikel 3 punkt e	Artikel 4.8 och artikel 11
Artikel 4, inledande meningen	Artikel 5, inledande meningen
Artikel 4 punkt a	Artikel 5 punkt 1
Artikel 4 punkt b	Artikel 5 punkt 2
—	Artikel 5 punkt 3
Artikel 4 punkt c	Artikel 5 punkt 4
Artikel 4 punkt d	Artikel 5 punkt 5
Artikel 4 punkt e	Artikel 5 punkt 6

Rådets beslut 2001/792/EG, Euratom	Detta beslut
Artikel 4 punkt f	Artikel 5 punkt 7
Artikel 4 punkt g	Artikel 5 punkt 8
Artikel 4 punkt h	Artikel 5 punkt 9
—	Artikel 5 punkt 10
—	Artikel 5 punkt 11
Artikel 5.1	Artikel 7.1 och 7.2
Artikel 5.2	Artikel 7.3
Artikel 5.3	Artikel 7.4
Artikel 5.4	Artikel 7.5
Artikel 5.5	Artikel 7.6
Artikel 6 första stycket	Artikel 8.1
Artikel 6 andra stycket	Artikel 8.2–8.9
—	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10 första stycket
—	Artikel 10 andra stycket
Artikel 8.1	—
Artikel 8.2, inledande meningen	Artikel 12, inledande meningen
Artikel 8.2 a	Artikel 12 punkt 1
Artikel 8.2 b	Artikel 12 punkt 2
Artikel 8.2 c	Artikel 12 punkt 3
Artikel 8.2 d	Artikel 12 punkt 4
Artikel 8.2 e	Artikel 12 punkt 5
—	Artikel 12 punkt 6
—	Artikel 12 punkt 7
Artikel 8.2 f	Artikel 12 punkt 8
Artikel 8.2 g	Artikel 12 punkt 9
Artikel 9.1	Artikel 13.1
Artikel 9.2	—
Artikel 9.3	Artikel 13.2
Artikel 9.4	
Artikel 10	Artikel 14
—	Artikel 15
Artikel 11	—
Artikel 12	Artikel 16